

<p>Hadad je jednog vrelog dana bio na putu, pa je jako ogladnio. Naredio je svojim slugama da mu pripreme obilan obrok. Zatim im naredi da nađu nekog kog bi počastio svojim obrokom. Kako su bili daleko od naselja, ne nađoće nikog do jednog neukog beduina. Kada ga dovedeće da se gosti na emirovoj trpezi, među njima se povede sledeći dijalog:</p> <div align="justify"></div> <p align="justify">Hadad: Hajde, o beduine, da zajedno ručamo.</p> <p align="justify">Beduin: Pozvao me je mnogo plemenitiji od tebe, pa sam se odazvao njemu, i zato se ne mogu odazvati tebi.</p> <p align="justify">Hadad: A ko je taj?</p> <p align="justify">Beduin: Allah Uzviđeni! Pozvao me je da postim, pa sam se Njemu odazvao, i ne mogu se odazvati tebi da sa tobom ručam.</p> <div align="justify"></div> <p align="justify">Hadad: Zar postiš po ovako vrelom danu?</p> <div align="justify"></div> <p align="justify">Beduin: Postim danas, da bi se sačuvao od mnogo vrelijeg (Sudnjeg) dana.</p> <div align="justify"></div> <p align="justify">Hadad: Prekini post danas, pa možeš postiti sutra.</p> <div align="justify"></div> <p align="justify">Beduin: Može li mi njegovo veličanstvo emir garantovati da tu ćivjeti do sутра?</p> <p align="justify">Hadad: To nije u mojoj moći, jedino Allah to može znati.</p> <p align="justify">Beduin: Kako onda od mene možeš da tražиш da učinim nešto danas, na tenu sutra koje mi ne možeš garantovati?</p> <p align="justify">Hadad: Ali hrana moja je tako ukusna!</p> <p align="justify">Beduin: Tako mi Allaha, tvoju hranu ukusnom ne ćine tvoji pekari i kuhari, već zdravlje onog ko jede hranu učin ukušnom. (I najukusnija hrana bolesnom ne prija, a zdravom je i voda slatka, kako kaže izreka)</p> <p align="justify">Hadad: Tako mi Allaha, nikada nisam sreo ovakvog rovjeka. Allah te dobrom nagradio o beduine!</p> <p align="justify">Hadad naredi da puste beduina da ide za svojim poslom, i naredi da mu se zbog ustrajnosti u postu i mudrosti u odgovoru da lijepa nagrada. (monteislam.com)</p>